

Resultatet af den nævnte Uddannelsesmaade er tilfredsstillende.

De unge Mænd, som i de sidste 25 Aar have taget Forstexamen, erkendes i Almindelighed for at være brugbare og søges saavel til offentlig som privat Ansættelse.

Det forekommer os ogsaa at have nogen Bægt, at af de fire Forstmænd, hvis Betænkning om den paatænkte Forandring foreligger, have 3 erklæret sig imod Forstunderviisningens og Examinationens Henlæggelse til Landbohøjskolen.

Vi see saaledes i de virkelige Forhold ingen Grund til at ophæve det Bestaaende.

Derfor den Mynndighed, hvorunder Forstunderviisningen forterer, imidlertid skulde finde, at der var en eller anden Mangel ved Ordningen af Underviisningen, saasom at ingen Docent forebrager Mathematik, saa vil denne Mangel, om det er nogen, kunne afhjælpes med en forholdsvis ubetydelig Udgift, ligesom der vel heller Intet er i Veien for, at de Forststuderende kunne høre Forelæsninger ved Landbohøjskolen over en eller anden Grundvidenskab imod Betaling, saafremt man skulde troe, at der i Kjøbenhavn ei kunde findes en dnuelig Docent.

Ved den paatænkte Forandring vilde Landbohøjskolen faae en Forstdocent, der maaskee kunde vinde Tid til jærlige Foredrag for Landboeleverne, og en Docent i Zoologi. Højskolen vilde endvidere faae et godt Forstbibliothek, et Herbarium, en Dyr-, Insekt- og Træsamling, samt en Deel Landmaalingsinstrumenter og Redskaber, men efter Bessaffenheden af den med Monarchiet paatænkte Overenskomst, som vi dog betvivle at Rigsraadet gaaer ind paa, og efter Finanzministerens Reservation i 6te Post med Udsigt til at maatte tilbagelevere eller erstatte Gjenstandene, hvis Forholdet opløses.

I saa Tilfælde vilde da Kongeriget ogsaa miste de 4,100 Rb., som Finanzministeren nu tilbyder at tilskyde af Monarchiets Kasse, men derimod beholde Sønningen eller Pensionering af de ved denne Leilighed ansatte Embedsmænd.

Derfor Kongeriget nemlig skal faae nogen Sikkerhed for Bestandig at beholde de 4,100 Rb., som Finanzministeren tilbyder paa Mo-

narchiets Vegne imod at faae Underviisningen og Examinationen af de vordende Forstembedsmænd over til Landbohøjskolen, saa maatte der mellem Monarchiet og Kongeriget sluttet en Overenskomst, som ikke eensidigt kan hæves af Monarchiet.

En saadan Overenskomst kan ikke sluttet, uden at Rigsraadet vedtager og Kongen stadfæster en Grundlovsforandring, hvorved Mynndigheden, om end med en vis Begrændsning, til at fastsætte Betingelserne for de vordende Forstembedsmænds Uddannelse og Examination gaaer over til Kongerigets lovgivende Magt.

Men nu seer man af Lovudkastet, at Hensigten er at lade Forholdet ordne ved en af Rigsraadet vedtagen Lov. Derfor Rigsraadet ved Lov vedtager at betale 4,100 Rb. til Kongeriget for de vordende Forstembedsmænds Underviisning, saa kan det samme eller et sølgende Rigsraad, med Kongen, ved Lov vedtage, at disse 4,100 Rb. ikke længere skulle ubetales Kongeriget, og at Forstunderviisningen skal gaae bort fra Landbohøjskolen.

Under saadanne Vilkaar bør Kongeriget formentlig ikke gaae ind paa at træffe indgribende Forandringer ved Landbohøjskolen og binde den Forstunderviisning, det muligen kan finde ønskelig paa sin Landbohøjskole, ved en Instrux fra Monarchiet, eller ved de Forandringer, Monarchiets Tilsynsmand i Tiden kan finde sig foranlediget til at stille om Forandringer i Underviisningen.

Vi kunne, i Henhold til det Anførte, ikke tilraade Landstinget at gaae ind paa, imod en Betaling af 4,100 Rb. aarlig af Monarchiet, at lade Kongeriget overtage Underviisningen tilligemed Examen af de vordende Forstkandidater, eller at henlægge denne Underviisning til Landbohøjskolen.

Skulde Thinget desuagtet finde dette hensigtsmæssigt, saa kunne vi dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at det neppe vil være rigtigt, at Docenterne deeltage i Censuren ved Examen.

Der har i de os meddeelte Betænkninger været modsatte Ansuelser, om Studiets Frihed vilde lide eller ikke lide, derfor Underviisningen og Examinationen af de Forststuderende